RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0140 van 7 oktober 2014 in de zaak 1314/0547/SA/3/0576

In zake: 1. de heer Luc STEEMAN

2. mevrouw Ivana MEDAK

beide wonende te 9290 Berlare, Kruyenberg 24 en waar woonplaats

wordt gekozen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Greta VAN KEER

kantoor houdende te 9290 Berlare, Donklaan 77/12

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

1. de heer **André BONNARENS**

2. de heer Geert DONTENS

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH

kantoor houdende te 9308 Aalst, Steenweg op dendermonde 149

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 2 mei 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 27 februari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare van 15 oktober 2013, waarbij aan de tussenkomende partijen onder voorwaarde een stedenbouwkundige vergunning is verleend, gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het hernieuwen en saneren van bedrijfsgebouwen, met uitsluiting van de mestvaalt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9290 Berlare, Kruyenberg 28 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 84/k.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

2. De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 september 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lies DU GARDEIN die loco advocaat Greta VAN KEER verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende partij en de tussenkomende partijen zijn schriftelijk verschenen.

De kamervoorzitter verdaagt de behandeling van de vordering tot schorsing, op vraag van de verzoekende partijen en met instemming van de verwerende partij en de tussenkomende partijen, naar de zitting van 16 september 2014.

3.

De partijen zijn uitgenodigd voor de openbare zitting van 16 september 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de tussenkomende partijen, is gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

De verzoekende partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verzoekende partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heren André BONNARENS en Geert DONTENS verzoeken met een aangetekende brief van 1 augustus 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 augustus 2014 de tussenkomende partijen toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 23 juli 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het hernieuwen en saneren van bedrijfsgebouwen van een gelegenheidslandbouwbedrijf – aangepast plan".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'Dendermonde' gelegen in woongebied. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 juli 2013 tot en met 26 augustus 2013, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, brengt op 24 juli 2013 een gunstig advies uit.

Polder "Tussen Schelde en Durme" Zele brengt op 7 augustus 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 10 oktober 2013 volgend ongunstig advies uit:

<u>...</u>

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

 (\ldots)

Het voorliggende dossier is een aangepaste bouwaanvraag naar aanleiding van de weigering van de vorige aanvraag op 22/05/2013.
(...)

De aanvraag betreft opnieuw een herbestemming van het landbouwgebeuren op dit perceel in woongebied.

(…)

De integratie van de landbouwactiviteiten in dit bouwlint, brengt heel wat moeilijkheden met zich mee. Rekening houdende met feit dat dit een historisch gegroeide situatie is en de activiteiten momenteel afbouwend zijn, is de bedrijvigheid en de hinder voor de omgeving momenteel beperkt. Toch beoogt de aanvraag het bouwen van een nieuwe stal op dezelfde plaats. De bestaande landbouwactiviteiten worden met deze wijziging verder gezet en gemoderniseerd. De vraag wordt gesteld of deze activiteiten, met de voorgestelde modernisering, hier nog op hun plaats zijn.

De geplande nieuwbouwstalling is binnen dit woongebied een zeer zwaar volume en bezit een opmerkelijke hoogte. De nieuwe stalling maakt een aansluiting met de bestaande constructies aan de rechterzijde en de gebouwen van het perceel, waardoor een totale bouwdiepte van \pm 50 m bereikt.

Gezien de nieuwe constructie op amper 1,00 m van de linkse perceelgrens wordt geplaatst, is dit bijzonder zwaar. De ruimtelijke draagkracht wordt op heden met de oude

bergplaatsen overschreden, maar de geplande situatie voorziet hierin geen verbetering. De vestiging van nieuwe agrarische bedrijven of de uitbreiding of verbouwing van bestaande bedrijven kan slechts in het woongebied worden toegelaten indien de omgeving een agrarisch karakter vertoont. Dit is niet het geval. De bouwkavel is gelegen binnen een gesloten bebouwingstypologie in een woonkern, waarbij op korte termijn nog bijkomende woonkavels worden gepland op de gronden die palen achter het perceel uit de aanvraag. De woondichtheid op deze locatie is dus hoog. De inplanting van een nieuwe stalling voor 55 runderen is hinderlijk voor de woonactiviteiten en vormt een storend element in de omgeving. Het leefbare woonklimaat wordt door de modernisering van dit gelegenheidsbedrijf verstoord. Tevens wordt geen enkele buffer voorzien naar de omliggende percelen toe, waardoor de impact van de aanvraag op deze percelen enorm hoog is.

Ook worden vragen gesteld bij de term 'gelegenheidslandbouwbedrijf' in deze aanvraag. De stal heeft de capaciteit voor het stallen van 55 runderen. Het onderhouden en verzorgen van 55 runderen is een fulltime zorg, waardoor het vermoeden bestaat dat hier een volwaardig landbouwbedrijf gevestigd wordt.

Het ontwerp heeft geen enkele voorzorg genomen om zich te kunnen laten integreren in de omgeving, noch werd buffer voorzien naar de aanpalende percelen. De gekozen materialen van de nieuwbouw zijn eveneens niet gebruikelijk in een woonomgeving, wat op zich al een storend element zal vormen. Het volume van de constructie overschrijdt bovendien de ruimtelijke draagkracht van het perceel en de omgeving. Er kan worden geconcludeerd dat de aanvraag zich niet kan integreren in deze woonomgeving en aldus strijdig is met de bestemmingsbepalingen van het woongebied. De aanvraag heeft een negatieve invloed op de goede ruimtelijke ordening en kan, gelet op bovenstaande motivering, niet als stedenbouwkundig verantwoord worden beschouwd. ..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare verleent op 15 oktober 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde aan de tussenkomende partijen en motiveert zijn beslissing als volgt:

"

De werkzaamheden zijn gevestigd op een perceel dat gelegen is binnen een woonkern van Berlare. Het perceel heeft een breedte van \pm 30 m met een diepte van \pm 153 m en is bijna over de volledige lengte bebouwd met een aaneenschakeling van verschillende bijgebouwen. De bedrijfsgebouwen zijn zeer divers in vormgeving en materiaalgebruik en zijn, zoals ook aangegeven in het aanvraagdossier, geen toonbeeld van goede ruimtelijke ordening.

De sloop van de gebouwen aan de linkerzijde, betekent een sanering van het perceel. Gelet op het gegeven dat het perceel gelegen is binnen een woonlint van gesloten bebouwing, zal dit een verademing betekenen voor de omgeving.

De integratie van de landbouwactiviteiten in dit bouwlint, brengt wel wat moeilijkheden met zich mee. Maar rekening houdende met feit dat dit een historisch gegroeide situatie is, geeft de modernisering van de activiteiten weinig verandering voor de omgeving. De geplande constructies zijn qua oppervlakte vergelijkbaar met de bestaande constructies, waardoor de ruimtelijke draagkracht van het perceel niet overschreden zal worden.

De aanvraag heeft geen negatieve invloed op de goede ruimtelijke ordening. (...)

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

de voorwaarden gesteld in het advies van de polder 'Tussen Schelde en Durme' van 09/08/2013 dienen strikt te worden nageleefd

...,

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 25 november 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 januari 2014 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

"

2.3 De juridische aspecten

A. Toetsing aan de voorschriften van het gewestplan

De aanvraag is niet a priori in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven (zie rubriek 1.1), daar agrarische bedrijven toelaatbaar zijn in woongebied, doch enkel 'voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving'.

B. Betreffende het vergund zijn van de huidige gebouwen op het terrein

Volgens de in de bestreden vergunning vermelde 'historiek' werd het laatst op 4 september 1973 een stedenbouwkundige vergunning verleend m.b.t. onderhavig perceel, doch de beroepschriften bevatten een kopie van kwestieuze beslissing en het blijkt om een weigering van een bouwvergunning te gaan voor het oprichten van een loods.

Tevens blijkt uit door appellanten overgemaakte stukken – bijlagen 3a en 3b in beroepschrift namens de heren Geert De Schrijver en André Bonnarens – dat kort voordien, nl. op 6 maart 1973, een bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een loods van 6 m bij 14 m dichtbij de rechterzijperceelsgrens, maar dat deze vergunning op 20 maart 1973 terug ingetrokken werd omdat voor dergelijke loods de plannen door een architect moesten zijn opgemaakt.

Uit het destijds ingediende plan blijkt dat niet enkel het merendeel van de thans als 'te slopen' aangeduide gebouwen niet vergund werden, maar ook dat de grotendeels te behouden 'bestaande stal 1' (opgetrokken op de plaats waar bovenvermelde loods zou opgericht worden en veel groter uitgevoerd) en de grotendeels te behouden 'bestaande stal 2', niet vergund werden.

Appellant toont niet aan dat de gebouwen dateren van voor de inwerkingtreding van de gewestplannen, zodat vooralsnog niet kan gesteld worden dat deze vergund geacht zijn.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

De overheid moet bij de beoordeling van de goede plaatselijke ordening in de eerste plaats in concreto nagaan of de bouwaanvraag verenigbaar is met de ordening van de onmiddellijke omgeving.

Een aanvraag mag niet enkel beoordeeld worden in functie van het gevraagde bouwproject alleen, maar de beslissing moet rekening houden met de vergunde gebouwen uit de onmiddellijke omgeving.

Het betreft hier een oude hoeve die gelegen is in de dorpskern van Berlare. De hoeve staat op een perceel van \pm 22 m breed en \pm 76 m diep, in de bestreden beslissing van het college van burgemeester en schepenen staat foutief vermeld dat het perceel ca. 30 m breed en 153 m diep is, het perceel is bijna driemaal kleiner (opmerking: het omgevingsplan bevat een foutieve schaalaanduiding). Het perceel is langs alle zijden omgeven door woningen die ook in woongebied gelegen

zijn, enkel achteraan is er een verbinding met weilanden, doch ook deze weilanden zijn gelegen in woongebied en zouden eerlang verkaveld worden (zie beroepschriften). De hoeve bevat een 10-tal verschillende gebouwen (woning + stallingen voor rundveeteelt + bergplaatsen) die min of meer in een U-vorm opgesteld staan, op zeer korte afstand van de zijperceelsgrenzen. De gebouwen vormen een amalgaam van vormen, (recuperatie)materialen, ..., het merendeel ervan werd nooit vergund.

De aanvraag strekt ertoe 5 bergingen en 2 gedeelten van stallingen van tezamen 428 m² groot te slopen en deze te vervangen door een nieuwe opslagloods/rundveestal van 331.5 m² en een mestvaalt van 48 m².

Qua oppervlakte is er een vermindering van 48,5 m², qua bouwvolume een uitbreiding met 290 m³. Er werd tevens een hernieuwing van de milieuvergunning klasse II aangevraagd voor het houden van 55 runderen.

Na de verbouwing zal het perceel, dat volgens het ingediend plan 1.709 m² groot is, nog steeds voor bijna de helft van de oppervlakte bebouwd zijn (822 m²), en voor het overige bestaan uit verhardingen en een moestuin.

Een rundveebedrijf met maximum 55 runderen is niet a priori onverenigbaar met zijn omgeving in een woongebied, maar dan wel op voorwaarde dat de bedrijfsgebouwen – en zeker de mestvaalten – zich er op kwalitatieve wijze op inpassen, en onder meer op voldoende afstand van de omliggende woningen en/of tuinen staan, zodanig dat een voldoende breed groenscherm kan voorzien worden tussen beide functies, en er een verbinding met agrarisch gebied is, zoals bijvoorbeeld bij een hoeve gelegen in een 50 m diep woongebied, gevolgd door agrarisch gebied.

Onderhavig perceel is evenwel quasi volledig omringd door woningen, enkel achteraan paalt het perceel aan weilanden, maar ook deze liggen in woongebied en blijken inmiddels aan een projectontwikkelaar verkocht te zijn om verkaveld te worden. Het perceel is nauwelijks groter dan de rechts aanpalende woonkavels en paalt links niet enkel aan een naar de Kruyenberg gerichte rijwoning, maar ook aan de achterzijde van een 3-tal kleine percelen (diepte ± 22 m) die naar de weg 'Langewegel' gericht zijn en met een alleenstaande woning bebouwd zijn.

Het is duidelijk dat dergelijk perceel niet geschikt is voor een duurzame landbouwontwikkeling als rundveebedrijf, ook niet onder de vorm van 'gelegenheidslandbouw'. De inplanting van een nieuwe rundveestal voor 55 runderen is hinderlijk voor de woonactiviteiten en vormt een storend element in deze woonomgeving. Dat het bedrijf in de huidige toestand quasi eenzelfde bezetting heeft is geen voldoende reden om de nieuwbouw toe te staan, temeer omdat het gros van de huidige gebouwen zonder vergunning werd opgetrokken.

Huidig gevraagd nieuwbouwproject dient in overeenstemming met de principes van een goede ruimtelijke ordening te zijn, en deze laten niet toe dat een rundveestal en mestvaalt worden opgetrokken op nauwelijks 48 à 90 cm afstand van de perceelsgrens met aanpalende woonkavels en op nauwelijks enkele meters afstand van de aanpalende woningen. Tussen de nieuw op te richten bedrijfsgebouwen en de linkerzijperceelsgrens kan geen volwaardig groenscherm worden opgetrokken, hetgeen hier nochtans absoluut noodzakelijk is, gelet op o.a. de omvang (lengte 31,5 m, met kroonlijsthoogte 3,00 m voor de stal en 2,10 m voor de mestvaalt) en industriële materiaalkeuze (grijze gladde betonpanelen) van de gevels.

Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat de bezwaren van appellanten gegrond zijn en dat de aanvraag manifest in strijd is met de principes van een goede ruimtelijke ordening.

..."

Na de hoorzitting van 28 januari 2014 beslist de verwerende partij op 27 februari 2014 om het beroep gedeeltelijk in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde te verlenen, met uitsluiting van de mestvaalt. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

2.3 De juridische aspecten

De aanvraag is niet a priori in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven (zie rubriek 1.1), daar agrarische bedrijven toelaatbaar zijn in woongebied, doch enkel 'voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving'.

Volgens de in de bestreden vergunning vermelde 'historiek' werd het laatst op 4 september 1973 een stedenbouwkundige vergunning verleend m.b.t. onderhavig perceel, doch de beroepschriften bevatten een kopie van kwestieuze beslissing en het blijkt om een weigering van een bouwvergunning te gaan voor het oprichten van een loods.

Tevens blijkt uit door appellanten overgemaakte stukken – bijlagen 3a en 3b in beroepschrift namens de heren Geert De Schrijver en André Bonnarens – dat kort voordien, op 6 maart 1973, een bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een loods van 6 m bij 14 m dichtbij de rechterzijperceelsgrens, maar dat deze vergunning op 20 maart 1973 terug ingetrokken werd omdat voor dergelijke loods de plannen door een architect moesten zijn opgemaakt.

Uit het destijds ingediende plan blijkt dat het merendeel van de thans als 'te slopen' aangeduide gebouwen niet vergund werden, en dat de grotendeels te behouden 'bestaande stal 1' (opgetrokken op de plaats waar bovenvermelde loods zou opgericht worden en veel groter uitgevoerd) en de grotendeels te behouden 'bestaande stal 2', niet formeel vergund werden.

Gelet evenwel op het gegeven dat de gebouwen dateren van voor de inwerkingtreding van het gewestplan kan gesteld worden dat deze vergund geacht zijn. Bij de evaluatie van het gevraagde mag deze vergund geachte toestand niet buiten beschouwing gelaten worden.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

De overheid moet bij de beoordeling van de goede plaatselijke ordening in de eerste plaats in concreto nagaan of de bouwaanvraag verenigbaar is met de ordening van de onmiddellijke omgeving.

Een aanvraag mag niet enkel beoordeeld worden in functie van het gevraagde bouwproject alleen, maar de beslissing moet rekening houden met de vergunde gebouwen uit de onmiddellijke omgeving.

Het betreft hier een oude hoeve die gelegen is in de dorpskern van Berlare.

De hoeve staat op een perceel van \pm 22 m breed en \pm 76 m diep.

Het perceel is langs alle zijden omgeven door woningen die ook in woongebied gelegen zijn, enkel achteraan is er een verbinding met weilanden, doch ook deze weilanden zijn gelegen in woongebied en zouden eerlang verkaveld worden (zie beroepschriften).

De hoeve bevat een 10-tal verschillende gebouwen (woning + stallingen voor rundveeteelt + bergplaatsen) die min of meer in een U-vorm opgesteld staan, op zeer korte afstand van de zijperceelsgrenzen. De gebouwen vormen een amalgaam van vormen, (recuperatie)materialen, ..., het merendeel ervan werd nooit formeel vergund.

De aanvraag strekt ertoe 5 bergingen en 2 gedeelten van stallingen van tezamen 428 m² groot te slopen en deze te vervangen door een nieuwe opslagloods/rundveestal van 331.5 m² en een mestvaalt van 48 m².

Qua oppervlakte is er een vermindering van 48,5 m², qua bouwvolume een uitbreiding met 290 m³. Er werd tevens een hernieuwing van de milieuvergunning klasse II aangevraagd voor het houden van 55 runderen.

Na de verbouwing zal het perceel, dat volgens het ingediend plan 1.709 m² groot is, nog steeds voor bijna de helft van de oppervlakte bebouwd zijn (822 m²), en voor het overige bestaan uit verhardingen en een moestuin.

Een rundveebedrijf met maximum 55 runderen is niet a priori onverenigbaar met zijn omgeving in een woongebied, maar dan wel op voorwaarde dat de bedrijfsgebouwen – en zeker de mestvaalten – zich er op kwalitatieve wijze inpassen.

Onderhavig perceel is quasi volledig omringd door woningen, enkel achteraan paalt het perceel aan weilanden, maar ook deze liggen in woongebied en blijken inmiddels aan een projectontwikkelaar verkocht te zijn om verkaveld te worden. Het perceel is nauwelijks groter dan de rechts aanpalende woonkavels en paalt links niet enkel aan een naar de Kruyenberg gerichte rijwoning, maar ook aan de achterzijde van een 3-tal kleine percelen (diepte ± 22 m) die naar de weg 'Langewegel' gericht zijn en met een alleenstaande woning bebouwd zijn.

De hier gevraagde werken betreffen een sanering van de historisch gegroeide situatie op dit terrein, dat sinds jaar en dag een naar oppervlakte grotere maar minder kwalitatieve bebouwing opneemt.

Het perceel huisvest sinds lang een rundveebedrijf, zodat bezwaarlijk van de aanvrager kan verwacht worden dat deze, wanneer deze wenst over te gaan tot een gedeeltelijke modernisering van zijn bedrijf, dient te opteren voor een volledige herlocalisatie. De inplanting van de voorgestemde rundveestal voor 55 runderen laat zich binnen deze woonomgeving dan ook integreren, mede gelet op het kwalitatieve ontwerp, dat aansluit bij de bestaande bebouwing, en de gekozen schaal met kroonlijsthoogte 3,7 m en nokhoogte 5,93 m, er kan dus bezwaarlijk sprake zijn van een enorme muur.

Het bedrijf heeft in zijn huidige toestand een ruimere bezetting. Het achterste terreindeel zal veel opener worden.

Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat de bezwaren van appellanten slechts ten dele gegrond zijn en dat de aanvraag niet in strijd is met de principes van een goede ruimtelijke ordening, behalve voor wat betreft de voorgestelde mestvaalt.

Voor de mestvaalt moet een aparte aanvraag gebeuren, volgens een ontwerp met de best beschikbare technieken en met voldoende waarborgen met betrekking tot overdekking en inkapseling. De voorgestelde open mestopslag van 48 m² op de voorgestelde afstand van de woningen Langewegel 4 en 6 zal immers zonder discussie leiden tot onaanvaardbare hinder die de maat van normale burenhinder zal overstijgen.

Samen met het college van burgemeester en schepenen wordt geconcludeerd dat het gevraagde een sanering betreft van het perceel en dat, rekening houdende met feit dat dit een historisch gegroeide situatie is, de modernisering van de activiteiten weinig verandering voor de omgeving zal meebrengen. De geplande constructies zijn qua oppervlakte inderdaad vergelijkbaar met de bestaande constructies, waardoor bezwaarlijk kan gesteld worden dat de ruimtelijke draagkracht van het perceel overschreden zal worden.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat de derdenberoepen slechts gedeeltelijk voor inwilliging vatbaar zijn.

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend met uitsluiting van de mestvaalt.

(…)

De voorwaarden gesteld in het advies van de polder 'Tussen Schelde en Durme' van 9 augustus 2013 dienen strikt te worden nageleefd.

. . .

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep bij gebrek aan een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, alsook van de wijze waarop de regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partijen geschonden worden.

De Raad is echter van oordeel dat deze excepties slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De partijen werden opgeroepen om te verschijnen op de zitting van 9 september 2014. Op vraag van de verzoekende partijen en met instemming van de verwerende partij en de tussenkomende partijen werd de behandeling van de vordering tot schorsing verdaagd naar de zitting van 16 september 2014. De partijen werden hiervan op 9 september 2014 in kennis gesteld.

Op 13 september 2014 deelt de raadsman van de verzoekende partijen het volgende mee:

4

Ik kom namens Luc Steeman en zijn echtgenote Ivana Medak terug op dit dossier dat verdaagd is naar 16.09.2014 voor behandeling van het verzoek om schorsing ingediend door de cliënten. U was zo goed deze zaak op 1 week te willen verdagen.

Aangezien het evenwel zowel voor cliënten als voor mezelf niet mogelijk is om toch en alsnog op de zitting van 16.09.2014 aanwezig te zijn verzochten de cliënten mij U mee te delen dat zij bij hun schriftelijke uiteenzetting blijven en (dus op 16.09.2014) geen verdere mondelinge toelichtingen zullen geven inzake het verzoek om schorsing.

Ik hield eraan U dit mee te delen en zend kopie dezer aan mijn tegenstrever en aan het provinciebestuur.

...'

Hoewel behoorlijk in kennis gesteld van de datum van de zitting naar waar de behandeling van de vordering tot schorsing werd verdaagd en op de draagwijdte van artikel 4.8.17 VCRO, zijn de verzoekende partijen niet verschenen, noch vertegenwoordigd op de zitting van 16 september 2014.

Gegeven de voorgaande vaststelling en gelet op artikel 4.8.17 VCRO verwerpt de Raad de vordering tot schorsing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.
- 3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0547/SA/1/0576.
- 4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 oktober 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kamer,	
	met bijstand van	
Eddie CLYBOUW,	griffier.	
De griffier,		De voorzitter van de derde kamer,
Eddie CLYBOUW		Filip VAN ACKER